

поглѣдъ на юнака не можа да отрови поглѣдътъ на прѣдателя.

Дюноа. Застрапающий Талботъ! необоримый ти, Француската далечна земя, не можа да задоволи стремление то на генеалний твой духъ. — Сега Сире поздравлявамъ тя за краль, а догдѣто живѣеше духътъ въ това тѣло, корона та трѣперяше на глава та ти.

Карлъ. (*отъ като изгледва мъртвий*) Той е побѣденъ отъ единъ пѣ-високъ, а не отъ насъ! Както юнакътъ падналъ убитъ на неговий щитъ и неще да го остави, тѣй лежи и той на Французската земя. — Отнесете го отъ тука! (*сълдати изнасятъ мъртво то тѣло*). Вѣчна му память, миръ въ неговий прахъ, памятникъ ще му ся съзида въ срѣдъ Франция; гдѣто е падналъ той като юнакъ, тамъ трѣбова да почивать неговитѣ кости. Никоя неприятелска сабля не е на-прѣднала тѣй сполучливо въ Франция, като негова та, а туй мѣсто нека му служи за гробенъ надписъ, туй мѣсто, гдѣто да ся намѣрва.

Фастолфъ. (*дава си сабята*) Вашъ робъ съмъ Господарю.

Карлъ. (*като му поверига сабята*) Не тѣй, не, набожната длъжность я почита също и суравий бой; свободно придружете прѣдводителя до гроба. — А ти Дю-Шатель побързай — ахъ моята Агнесъ тя трепере — но ти я утѣши, занеси ѝ извѣстие че ние живѣемъ, ние побѣдихме и послѣ съ триумфъ заведи я въ Раймсъ.

(ЯВЛЕНИЕ ОСМО.)

Ла-Хиръ и горни тѣ.

Дюноа. Гдѣ е дѣвица та Ла-Хиръ?

Ла-Хиръ. Какъ че и азъ туй ще ви питамъ. Ченали ся биеше на вашата страна, азъ когато я оставихъ?